

Mahşer belgesini amelimiz ihtiva ediyor

Recayi Bey: “Kur’ân’da mahşerle ilgili ayetlerde ‘oku kitabını!’ ibareleri var. Bu ne demektir? Nasıl kitaptır?”

MAHŞER BELGESİ

Kitap ya da defter... Yazımı aşamasında defter, amel defteri; öldükten sonra, yazım bitince, defter kapanınca artık kitap olmuş bir mahşer belgesi! Bunlar, insanın ömrü boyunca işlediği iyi-kötü amellerinin yazıldığı manevî sayfalardır. Başka bir ifadeyle; yazıcı meleklerce tutulan insanın davranışlar kütüğü, ya da insanın yaşadığı tüm hayatın ayrıntılarıyla kaydedildiği ana kütük veya insanın kendi davranışlarıyla yazılan ve mahşer günü için esas tutulan kitap.

Kur’ân’ı verdiği habere göre, kendilerine Kirâmen Kâtibîn denilen şerefli melekler insanın her yaptığını bilip¹ kayda geçirmektedirler. Bu melekler insanla birlikte, insanın sağında ve solunda bulunmakta, insanın söylediği her sözü ve yaptığı her fiili yazmaktadırlar.²

İnsanın ömür boyu yaptıklarıyla yazılıp doldurulan amel defteri Mahşer gününde insana sağından, solundan veya arkasından verilecektir. Amel defteri sağından verilenlerin hesabı çok çabuk görülüyor; bunlar ailelerinin ve yakınlarının yanına sevinçle dönüyorlar.³ “Alın!” derler, “Okuyun kitabımı! Ben, gerçekten hesaba uğrayacağıma inanmıştım.” Bu kimseler pek hoş bir hayata adım atıyorlar. Yüksek bir Cennetin içindedirler. Yanı başlarında Cennetin meyveleri salkım salkımdır. Kendilerine, “Geçmiş günlerde yaptıklarınıza mükâfat olarak yiye ve için!” deniliyor.⁴

YA SOLUNDAN VERİLENLER

Kur’ân haber veriyor ki, bir kısım insanların da amel defterleri solundan veya arkasından verilecektir. Bu kimseler, dünyada âhireti unutup zevk ve eğlence içinde bulunanlar, dirilip Allah’a döneceklerine inanmayanlardır. Bunlar amel defterleri kendilerine arkalarından verilince, “Eyvah; mahvoldum!” diye bağırlar ve çılgın alevli bir Cehenneme girerler.⁵

Amel defteri solundan verilen kimseler de, “Keşke, kitabım bana verilmeseydi! Hesabımı öğrenmeseydim. Keşke ölüm her şeyi bitirmiş olsaydı! Malım bana fayda vermedi. Gücüm kuvvetim kaybolup gitti.” derler. Bunlar Şanı büyük olan Allah’a inanmayan ve yoksulları doyurmayan kimselerdir. Orada bu kimselere: “Tutun, bağlayın onu! Sonra, Cehenneme atın! Sonra da, yetmiş arşın zincire vurun!” denir. Bu kimseler için artık ne bir candan dost vardır, ne de kanlı irinden başka bir içecek! Çünkü bunlar kâfirdirler ve bilerek günah işlemişlerdir.⁶

BAHAR VE SAHİFELERİN NEŞRİ

Tohumların ve çekirdeklerin baharın amel defterinin sayfaları hükmünde olduğunu ve içindeki programların ikinci baharda yeniden, daha parlak ve daha güzel bir biçimde neşredildiğini vurgulayan Bediüzzaman, insanın hayatının neticesi olan amel defterinin de insanın hizmetine ve ibadetine çok büyük sevap verilmek ve işledikleri günahların hesabı sorulmak üzere muhafaza edildiğini ve mahşer gününde neşredileceğini kaydeder.⁷

Bediüzzaman’ın ifade ettiğine göre, Cenab-ı Hakkın Âdil, Hakîm⁸, Hafîz ve Rakîb⁹ isimleri insan için amel defteri tutulmasını ve yaptıklarının harfiyen yazılmasını gerekli ve hattâ zorunlu kılmaktadır. Nitekim koca baharın çiçekli meyveli bütün bitkilerinin amel defterleri eksiksizce tohumlarında yazılmakta ve ikinci bir baharda onlara göre eşsiz bir muhasebe içinde sayfa sayfa neşredilmektedir. Böylece kocaman diğer bir baharın, önceki baharı aratmayacak derecede yeryüzünü kaplaması Cenab-ı Hakkın Hafîz isminin ne derece şiddetle tecelli halinde bulunduğunu göstermektedir.

Anlaşıyor ki, Cenab-ı Hak, mülkünde cereyan eden her şeyin yazılmasına ve zabt edilmesine çok büyük önem veriyor. Öyle ki, en küçük bir olayı, en ufak bir hizmeti küçük görmüyor; yazıyor, yazdırıyor. Mülkünde gerçekleşen her şeyin suretini, yaşanan her olayın bütün ayrıntılarını çok çeşitli araçlarla muhafaza ediyor.

Hafîz isminin bu yüksek tecellisi gösteriyor ki, insan için ehemmiyetli bir amel ve muhasebe defteri açılacak, mahiyetçe en büyük, en şanlı ve en şerefli olan insanın büyük olan amelleri, mühim olan fiilleri, mühim bir hesap ve mizana girecek.

İnsanın amel sayfaları neşredilecek.

Yaşadığı her anın kaydı eksiksizce tutulan insanın kabre girip rahatla yatmasının, uyandırılmamasının, yokluğa gidip kaçmasının ve toprağa girip saklanmasının imkan dışı olduğunu bildiren Bediüzzaman, insanın mahşere gideceğini, mahkeme-i kübrâyı göreceğini ve küçük-büyük her amelinden sual edileceğini, Kur’ân’ın bunu net

biçimde haber verdiđini kaydediyor.10

Dipnotlar:

- 1- İnfitar Sûresi, 82/11-12,
- 2- Kaf Sûresi, 50/17, 18,
- 3-İnşikak Sûresi, 84/7,8, 9,
- 4- Hâkka Sûresi, 69/19-24; İsrâ Sûresi, 17/71,
- 5 -İnşikak Sûresi, 84/ 10-15,
- 6- Hâkka Sûresi, 69/25-37,
- 7- Mektûbât, S. 222,
- 8- Sözlere, S. 67,
- 9- Sözlere, S. 75,
- 10 Sözlere, S. 76, 77